

AIGUA BRUTA DE PAU VIDAL

L'obra és una novel·la que comença a ritme lent, però que ja capta l'atenció per la utilització d'un llenguatge molt destre, irònic i punyent, alhora que molt actual.

Podríem dir que ajunta dues ciències en un únic relat: la recerca de mots d'argot que fa el protagonista, Miquel Camiller, en uns pobles perduts del Pirineu; i la troballa d'indicis d'un crim ecològic, que el transformen en un detectiu improvisat.

RESUM I PERSONATGES:

En **Camil**, el protagonista, (que no es diu ben bé així, sinó Miquel Camiller), té encomanada la presentació d'una ponència al Congrés de Lingüistes i, malgrat el que pensa la seva cap (la bruixa), la vol fer sobre el que ell creu l'argot perdut dels vells que encara viuen a pobles remots de la muntanya. És un boig de la caça del mot, i de la moto, a cavall de la qual recorre els pobles en solitari. Li agrada agafar la moto i plantar-se a la plaça d'un poble petit, parant l'orella a les converses dels vells, i anotant paraules i expressions.

L'atzar el porta a trobar-se davant d'un mort, entrevistat feia poc, i que semblava gaudir de molt bona salut. A partir d'aquí comença a fer preguntes i... es troba amb la seva moto cremada (que feia molta patxoca, admirada per propis i estranys) a dins del propi garatge i ha de descobrir qui ho ha fet per poder cobrar l'assegurança.

Per tal de descobrir el culpable, demana ajuda al seu amic **Richi**, un guàrdia urbà que a hores lliures fa de vigilant en una nau industrial. Acompanyat d'altres personatges com **la Juli**, jove estudiant de Filologia, contractada per ell com a "becària sense paga" per tal que l'ajudi amb la tecnologia, és a dir, que faci la feina "computeril" i que es convertirà en la seva fidel ajudant en investigació; i de la misteriosa i insòlita **padrina**, una dona gran que viu amb ell, de parlar mallorquí, Camil viurà molts contratemps en la seva involuntària investigació.

És un antiheroi valent que davant del misteri d'un excursionista mort, del descobriment de greus problemes de salut en la gent dels pobles on ha anat a fer recerca, d'unes aigües contaminades, d'un científic mort i d'una empresa farmacèutica molt opaca, tira endavant per aclarir les incògnites. Es tracta d'una investigació a ritme molt ràpid que fa un recorregut pel cycle de l'aigua: des dels Pirineus fins al Delta del Llobregat, sense descuidar-se fonts, aqüífers, abocaments i depuradores.

Al llarg de la seva investigació va trobant un seguit de culpables fins arribar a l'empresa pública més important en el subministrament d'aigua. En Camil és assaltat i colpejat just davant d'aquesta empresa d'aigües i, ajudat per en Richi i la "becària sense paga", intenta aclarir tot el misteri sense rebre més cops ni ser acomiadat per "la bruixa", la seva cap a la feina, que espera que tingui enllestida ben aviat la comunicació que ha de presentar a un congrés.

Al final es fa una denúncia sobre una matèria de contaminació ambiental molt de moda avui en dia: els residus farmacèutics.

RECOMANACIÓ:

La novel·la, tot i que comença a ritme lent, acaba per aconseguir un ritme trepidant en la investigació final. Els personatges i la manera de tractar el tema l'acosten a la novel·la negra, però és justament el tema de què tracta el que la fa interessant com a llibre de literatura científica.

La llengua és utilitzada també com a objecte de recerca i investigació, però alhora el seu llenguatge també està al servei de l'humor a fi de retratar personatges i ambients i utilitzant la riquesa dialectal, i l'argot juvenil, però sobretot fent que el protagonista utilitzi un parlar popular, ple de cinisme.

Crec que és un llibre que **sí recomanaria** com a literatura científica a **4t i 3r d'ESO**.

10/06/2015

Maria Josep Fernández Viana.

Escola Vedruna de Ripoll